اگر مردی درحالیکه در «عدن ابین» است، قصد انحراف [و گناه] در آن [حرم] را داشته باشد، هرآینه خداوند عذابی دردناک به او می‌چشاند

از عبدالله بن مسعود رضی‌الله‌عنه به صورت مرفوع [از پیامبر] روایت است: دربارۀ این سخن خداوند عز و جل: {وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ} (و هر کس در آن [سرزمین حرام] از روی ستم، قصد انحراف [از حق] کند، از عذابی دردناک به او می‌چشانیم) [حج: ۲۵]، فرمودند: «لَوْ أَنَّ رَجُلًا هَمَّ فِيهِ بِإِلْحَادٍ وَهُوَ بِعَدَنِ أَبْيَنَ لَأَذَاقَهُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا» یعنی: «اگر مردی درحالیکه در «عدن ابین» است، قصد انحراف [و گناه] در آن [حرم] را داشته باشد، هرآینه خداوند عذابی دردناک به او می‌چشاند».

[صحیح است] [به روایت احمد و حاکم نیشابوری]

عبدالله بن مسعود رضی الله عنه دربارۀ این سخن خداوند عز و جل: {وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ} (و هر کس در آن [سرزمین حرام] از روی ستم، قصد انحراف [از حق] کند، از عذابی دردناک به او می‌چشانیم) [حج: ۲۵]، گفته است: اگر هر یک از مردم با خود نیت و عزم کند که در حرم مکه عمل بدی انجام دهد که با آن، آنچه را خداوند حرام کرده، حلال شمارد، چه با زبان باشد یا کشتن عمدی، این ظلم است. و هرچند این عزم در شهر عدن در یمن باشد، او سزاوار است که خداوند به خاطر آن، عذابی دردناک به او برساند، حتی اگر آن را انجام نداده باشد. پس در این مورد، عزم کردن [بر گناه] کافی است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/65331